

□ znamenja na služniču v 5/8 zaključenem prezbiteriju.

Kamnoseški okras skrajno primitiven, ni v zvezi s kamniško kamnoseško delavnico. Ca.1500 ali še malo kasneje. Obok prezb.že čisto banjast.Profil reber Oktogonalni služniki. Pod beležem sledovi fresk.

Morda stal stolp prvotno samostojno, je pa verjetno že baročen.Cerkev naj bi bila nato podaljšana do stolpa.

Gevo,Zap.XV.,~~30~~/ str.13*
30.X.1950

Filiala, posv.sv.Mihaelu

Orientacija pravilna.Cerkev stoji na griču nad vaško cesto.

Literatura in viri:Ign.Orožen: Bistum und Diözese Lavant II.Dekanat Oberburg, Marburg 1877;Avg.Stegenšek:Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905;Slika v Gornjem gradu iz ca 1650.

Cerkev sestavljajo: dolga pravokotna ladja s prezidanini provokotnim zgoraj oktogonalmim zvonikom,nekoliko ožji 3/8 zaključeni prezbiterij ter na severu prizidana velika zakristija.Gradnja je velika,kamenita,ometana.Strehe so sedlaste,strešaste,opečne;zvonikova pločevinasta,čebulasto-laternasta.IV

Zunanjščina: Zvonik je v pritličju kvadraten,zgoraj oktogonalen.V zvonico vodijo 3 zašiljeni loki,pokriva pa jo kržni obok s sponinom na sklepnik.Glavni portal,ki vodi iz zvonice v ladjo je pravokoten ter iz l.1877.V zvonici so biforne štiri, polkrožno zaključene lime.Zvonik s odaj opasuje nizek,a zelo močan pristrešen talni zidec;zgoraj pa zaključ je profiliran

venčni zidec s polkrožnimi usločki nad urnimi kazališči(4). Ladja je nerazčlenjena. Okni v zahodnem delu severne in južne podolžnice sta pravokotni, naslednji 2 v južni podolžnici pa sta zašiljeni ter imata ohranjeno krogovičje. Prezbiterij ima pristrešen talni zidec. Osvetljujejo ga: v južni podolžnici pravokotno, v zaključku 3 zašiljena okna s krogovičji (rombo sekaj oče se palice, ribji mehur, nekaki listi), ki kažejo na pozno gotiko. Na severu pridan krikstija ima 3 pravokotna okna ter preprost kamnit portal. Iz te strani vodi v ladjo preprost portal, ki je bil naknadno prebit. Precejšnja uporaba opeke v gradnji zvonika in njegovega talnega zidca kaže na zidavo 16. stol.

Notranjščina: Tlak v prezbiteriju je šanoten, v ladji pa cementen. Pevska ampore je zidana na 2 slopih. Ladja je nerazčlenjena ter pokrita z banjo, v katero se vrezujejo 4 pari kap. V podolžnicah so vzdane 4 konzole geometričnih piramidastih oblik, ki so ostanki nekdanjega gotskega rebrastega oboka. Slavcok je ostroločen s posnetima robovoma, ki počivata na kapitelih, predstavljajočih: žensko masko vrh listov, ki stoje na levi strani pokoncu, na desni pa padajo njih vršički navzdol. Prezbiterij je dvakrat zvezdasto obokan. Rebra počivajo na osmerokotnih polstebrih s podnožki, bazami in obročki ter včasih figuriranimi kapiteli. Prvi na desni predstavlja doprsnega angela s praznim napisnim trakom v rokah, nasproti moleč deček ter poleg maska med rastlinskim listjem. Sklepniki so skoraj vsi okrašeni: nekateri kažejo vrtnice, drugi troje ali štiri listov, eni ščite, oba glavna pa sta figuralna. Prvi pravlja doprsno podobo sv. Mihaela. Nadangel ima prepasano oglašilo z ozkimi rokavi, desnico dviga, v levici pa drži tehtnico. Njegov poln deški obraz obdajajo kratki lasje. Drugi sklepnik predstavlja doprsno podobo sv. Katarine. Svetnica ima dolge lase in krono na glavi, v rokah pa drži kolo in meč. Vse skulpture so preprosto kamnoseško delo iz konca 15. stol. ali celo že iz zač. naslednjega.

Oprava: Glavni oltar ima kamnito menzo ter lesen nastavek, katerega sestavljajo stebrišče 4 stebrov in golšasto ogredje. Srednja dva stebra sta v spodnji tretjini obdana z listjem, v zgornjih pa zavita. Stranska stebra sta pščalasta, a so piščali nasekane. Vrh stebrov je ogredje in atika z dvema stebroma in ogredjem. Koncem obojih ogredij vidimo prisekane kose polkrožnih čel. Med stebri so dolbine za kipe: srednja je višja, stranski sta nižji. Kipi so: Gabriela, Mihaela in Rafaela. Oltar glavnega, katerega na krilih kraši akantus, je iz 2. pol. 17. stol. ter je lep primer tkzv. zlatega oltarja. Tabernakelj je iz 19. stol, in brez vrednosti.

Stranska oltarja imata v sredini med dvema stebroma veliko, polkrožno zaključeno sliko. Stebra nosita kose golšastega ogredja in nad sliko usločeno karniso. Atiko tvori slika štiriperesne oblike ter je obdana z zgodajim akantom, na vrhu katerega je žareče sonce. Ob straneh kraši oltar bogati akantus, atiko pa segmentno ogredje.

Na ev, strahi je na vrhu slika sv. Marka, spodaj pa Florijana. Florijan je v knjižji opravi 17. stol. Je v oklepu, katerega ogrinja zelena suknja do kolena.

Rumeni plašč obrobja hermelina. Mala brada in dolgi kodrasti lasje sponinjajo na dvorno nošo tega časa. Svetnik ima krošo na glavi in belo zastavo v rokah. Slika je ikonografsko zanimiva, preprosto delo iz sredine 17. stol.

Na ep. strani je zgoraj slika sv. Vida, spodaj pa kamnjanje sv. Stefana. Vidi nos svetnika, 3 kamnjalce ter njihovega načelnika na konju. V oblakih se prikazuje sv. Trojica. Slika je iz sredine 17. stol.

Oba oltarja sta lepa primerka zlatih oltarjev iz 3/4 17. stol. ter nekoliko mlajša od glavnega oltarja.

Oprema: Večna luč pred glavnim oltarjem je lepo baročno delo iz zač. 18. stol. Vzakristiji se nahaja vetrovka iz narezane pločevine.

Zvonik: Je bil zgrajen pred letom 1650, gotovo še v 16. stol. V njemu visi zvon

z napisom: MARIA MATER DEI MEMENTO MEI MCCCCCXXXX ter OPUS RORAH ROI. V reliefu je podan križ izpoljaen z gotskim akantom.

Podstrešje: Prezbitერიj ima stari gotski obok. Obok v ladji in zakristiji sta prezidka iz konca 19. stol. Vsa cerkev je dvignjena za ca 1 m.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1395, a je gotovo stala že preje, v 2. pol. 15. stol. je bila prezidana. Takrat je dobila sedanji prezbitერიj ter ladjo, do koder segajo gotske konsóle, ki so nosile rebrasti obok. V 1. pol. 16. stol. najverjetneje okoli l. 1540 so ladjo podaljšali proti zahodu (imela je gladek banjasti obok) ter prezidali sedanji zvonik. Za to bi govorila predvsem nekdanja oblika glavnega portala, ki je imel obliko oslovega hrbta. Leta 1720 so prizidali zakristijo. Leta 1895. je potres močno poškodoval cerkev, takrat so vdělali v ladjo sedanji obok ter postavili sedanjo zakristijo. Taka je cerkev stala do danes.

Okolica: Cerkev obdajajo ostanki pokopališkega obzidja, do katerega vodijo stopnice iz vaše strani.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Opis: V vasi Radmirje stoji sredi vasi pri kapeli stara votla lipa, ki je leta 1904. pogorela, a še zeleni.

Jože Curk: Zapiski 1950, Celjska topografija, rkp.